

ȘI TOTUȘI, CE JOCURI FACE PRINTUL CHARLES ÎN PĂDURILE DIN ROMÂNIA?

Bogdan Tiberiu IACOB

foto:mirceahodarnau.ro

Sunt doar niște miliardari interesați de sănătatea planetei? Ori în spatele filantropiei lor se ascund interese financiare pe termen lung, care scapă, deocamdată, puterii de înțelegere a unor cetățeni mai preocupați de ce pun în strachină azi, decât de ce se va întâmpla cu țara lor peste niște ani? O întrebare legitimă, credem noi, în cazul misterioasei fundații patronate de Prințul Charles, despre care tocmai am aflat că vrea să cumpere o halcă uriașă din pădurile României. Prinț ai cărui co-naționali au creat proverbul de legendă ”nimeni nu îți dă un prânz gratuit”. Una dintre știrile de top ale zilei de ieri e cea preluată dintr-un ziar scoțian, potrivit căreia fundația Carpathia, patronată de prințul Charles, e interesată să cumpere nici mai mult, nici mai puțin decât peste 100 de mii de hectare de pădure din Carpați, pentru a le transforma în rezervație naturală.

Fundația Conservation Carpathia (FCC) deține, deja, peste 16.000 de ha de pădure în România, după cum au declarat pentru economica.net oficialii ai Fundației. Potrivit acestora, suprafețele achiziționate deja se află la Leaota, Piatra Craiului și lezer Păpușa, iar valoarea investiției de până acum se cifrează la aproximativ 40.000 de euro, banii provenind de la fundații și filantropi internaționali.

16.000 de ha de pădure cu 40.000 de euro?? Adică nici trei euro hectarul? E ciudat că presa de la noi a descoperit știrea abia în ziarul The Scotsman, în condițiile în care siteul oficial al fundației Carpathia anunță, el însuși, fără echivoc, respectiva intenție de cumpărare a 100.000 de ha, ba chiar vorbește de 250.000 de ha, la un moment dat. De unde bani, totuși, pentru asemenea suprafețe? Peste o sută de mii de ha de pădure, cumpărate, nu concesionate, înseamnă că fundația devine cel mai mare proprietar de teren din România. La un preț al hectarului de pădure de minim 5000 de euro ar însemna o investiție de jumătate de miliard de euro.

Chiar așa mulți bani vin din donații? Nemaivorbind că prețul per hectar poate atinge praguri mult mai mari, funcție de tipul de pădure (tânără sau bătrână), de speciile de copaci șamd.

Analizând componența consiliului de administrație al fundației, lucrurile devin și mai interesante. Nume grele, foarte grele, din domeniul businessului.

Veritabili rechini ai afacerilor.

În cap de listă, alături de sora sa, se află miliardarul elvețian Hansjörg Wyss, unul dintre cei mai bogați afaceriști mondiali, cu peste 6,1 miliarde de euro avere. El e fondator al unei uriașe companii de proteze medicale, Synthes, aflată recent în epicentrul unui megascandal în SUA, după ce s-a descoperit că a derulat teste ilegale pe pacienți umani, având drept rezultat decese. Wyss s-a aflat pe lista acuzaților, reușind să scape de pușcărie, spre deosebire de directorii executivi ai companiei.

Alt nume greu e al lui Anders Holch Povlsen. Familia Povlsen e a doua, ca forță financiară, din Danemarca, după cei de la Maersk, cu 5,8 miliarde de euro. Povlsen e patronul companiei de îmbrăcăminte Bestseller și un mare proprietar de terenuri, în special în Scoția, unde tranzacțiile sale au născut vii controverse. De aici, în mod cert, interesul presei scoțiene pentru afacerile cu păduri ale fundației, la noi.

Milionarul Markus Jepsen, urmașul celebrului designer industrial Jacob Jepsen, care a dus în lume gloria companiei de lux Bang & Olufsen, are "doar" 680 milioane de euro avere și se ocupă, în prezent, cu aducerea de automobile de lux Porsche în China.

Paul Lister este moștenitorului imperiului Mullard Furniture Industries creat de tatăl său, Noel, cândva regele mobilei britanice, o afacere de peste un miliard de lire sterline, acum câteva decenii. Ulterior, averea familiei a scăzut, din cauza concurenței acerbe, dar Lister stă, pe mai departe, foarte bine în top. Într-un interviu acordat

presei noastre, el recunoștea, nu demult, că parte din bunăstarea sa se datorează lemnului importat din România.

O figură de prim rang a fundației este Christoph Promberger, directorul executiv, neamț născut în România și omul care s-ar ocupa, efectiv, de achizițiile de pădure. Într-un interviu dat ecologic.rec.ro, el vorbește de suma de 20 de milioane de euro necesară achiziției a 14.000 de ha de pădure, o diferență uriașă față de cifrele vehiculate în presa de ieri, de numai 40.000 de euro.

Ziarul "Bună ziua, Brașov" relatează, însă, într-un articol de anul trecut, că Promberger este ajutat, în achizițiile de păduri, de către personaje precum Horațiu Hanganu, director al Parcului Național Piatra Craiului. "Același Horațiu Hanganu apare și în dosarul „Hrebenciuc”, instrumentat de DNA, fiind suspectat (ca administrator al Geoprocésing SRL Brașov) că avea rolul de a întocmi nu numai documentația cadastrală, dar și pe acela de a contacta și „stimula” persoanele implicate în mod direct în procesul retrocedărilor (președinți ai comisiilor locale de fond funciar, primari și șefi de ocoale), fiind cel ce împărțea pădurea după... valoare” afirmă bzb.ro.

Scandalurile retrocedărilor frauduloase de păduri, o avere inestimabilă a României, se țin lanț în ultimii ani, iar publicul află cifre șocante, în hectare sau milioane de euro.

Tocmai de aceea ar trebui, poate, acordată o mult mai mare atenție tranzacțiilor care se fac în domeniu, fie ele și declarate a fi în interesul naturii, precum cele derulate sub umbrela fundației prințului Charles.

E foarte greu de spus, în prezent, dacă uriașele achiziții de terenuri, în țări ca România ori Scoția, sunt motivate de dorința dezinteresată de conservare a mediului, ori, în realitate, există interese financiare majore, pe termen mediu și lung. Ce-i drept, FCC recunoaște, pe siteul oficial, că nu are doar gânduri caritabile, ci se va implica "în crearea unei economii noi, non-destructive, în jurul Munților Făgăraș, în beneficiul biodiversității și a comunităților locale".

Se vorbește, de asemenea de lansarea unei oferte turistice, începând din 2016.

Pădurile europene pot produce bani grei și fără să fie defrișate, pentru că Uniunea Europeană plătește sume uriașe pentru conservarea lor. Bani care pot ajunge în buzunarele statului român, ale unor cetățeni români ori doar ale unor investitori străini care au avut inspirația să cumpere când trebuia, și la prețuri de nimic. Nici nu are sens să amintim și de o altă eventualitate, terifiantă, ilustrând-o cu deja celebru scandal Harvard.

Reamintim că celebra universitate americană a cumpărat, ani de zile, terenuri forestiere la noi, fără a îngrijora pe cineva, tocmai pentru că era vorba de cea mai prestigioasă instituție de învățământ a lumii, până a ajuns să dețină o suprafață impresionantă, de cca.35.000 de ha. Ulterior, însă, Harvard a vândut pădurile respective către IKEA, marele producător scandinav de mobilă, o tranzacție ai cărei principali parametri sunt încă ținuți la secret.

Ce ar însemna ca o suprafață de 100.000 de ha (nu mai spunem 250.000, ca pe siteul Carpathia) să fie trecută, la un moment dat, din parohia unor ecologiști în cea a unor exploatare de lemn, sub diverse pretexte, nu e greu de imaginat.

Bogdan Tiberiu IACOB

<http://www.cotidianul.ro/si-totusi-ce-jocuri-face-printul-charles-in-padurile-din-romania-268019/>

28 iulie 2015

sursa: inpolitics.ro